

ਟੀਪੀਐਸ ਮਾਨ ਜੇ.

ਬਲਦੇਵ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ MISC। ਸੰ. 37773/2005 ਦੇ ਐਮ

21 ਅਗਸਤ, 2006

ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ, 1955—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 — S. 406—ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੈੱਡ ਦੇ ਝੋਨੇ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ — ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੌਲਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ — ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਫਰਮ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀਜ਼ਨ—ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਨਾਕਾਫੀ ਫੰਡ—ਅਧਿਕਾਰਤ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ — ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਚਨਬੱਧ ਕੇਸ—1997 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ — ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ—ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ 1995-96 ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ—27 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ—ਚਾਰਜ ਯੂ/ s 406 IPC—ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ— ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ—ਦੀਵਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 406 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 406 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ .

' ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲ 1995-96 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1982 ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1997 ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ।

(ਪਾਰਾ 9 ਅਤੇ 10)

ਅੱਗੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 'ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦ ਐਮਡੀ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੈਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 406 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

(ਪਾਰਾ 13 ਅਤੇ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀ.ਕੇ.

ਐਸ.ਐਸ ਚਾਹਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੀਪੀਐਸ ਮਾਨ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਅਤੇ ਧਾਰਾ 406 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਣਾ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ 9 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਦਰਜ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 139 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੀ.ਸੀ., 20 ਅਗਸਤ, 2004 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ 17 ਮਈ, 2005 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬਾ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਰਾਈਸ ਮਿੱਲ, ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ, ਤਰਖਾਣਮਾਜਰਾ, ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1995 ਲਈ ਝੋਨੇ ਦੀ ਕਸਟਮ ਮਿਲਿੰਗ ਲਈ ਇਸਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਹੀਂ "ਮਾਰਕਫੈੱਡ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -96. ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਬਾ ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ ਚੌਲਾਂ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 50635 ਬੋਰੀਆਂ ਝੋਨੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਿੱਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਫਰਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਰਹੀਆਂ। ਫਰਮ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਸਟਾਕ ਵਿੱਚੋਂ 47815 ਬੋਰੀਆਂ ਅਗੇਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖੁਰਦ ਬੁਰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਝੋਨੇ ਦੀਆਂ 2820 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ/ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪੰਜ ਚੈੱਕ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ 21 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਬਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ

ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.

(3) ਤਫਤੀਸ਼ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਧੀਕ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 406 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਚੌਲਾਂ ਦੀਆਂ 2820 ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 17 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਈਸ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰਮੈਂਟ (ਲੇਵੀ) ਆਰਡਰ, 1983 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮਿਲੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਐਫਆਈਆਰ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 19 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1981 ਅਤੇ 1997 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ, 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ 17 ਮਈ, 2005 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲ 1995 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 18 ਜੂਨ, 2005 ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2005 ਦਾ 48243 ਨੰ.

(5) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 6 ਸਤੰਬਰ, 2005 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਜਦੋਂ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(6) ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1981 1 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਭੰਡਾਰਨ, ਕਾਲਾਬਾਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ਾਖੋਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12-ਏ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 12-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ 31 ਅਗਸਤ, 1997 ਤੱਕ

ਲਾਗੂ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤਾਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1997 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਕਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(7) ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1981 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1997 ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“14. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

(8) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਫਆਈਆਰ 9 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ 15 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ 27 ਅਗਸਤ, 1998 ਜਦੋਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਪਿਆ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲ 1995-96 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਉਹ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ) ਐਕਟ, 1982 ਦੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1997 ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(9) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) 20 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 406 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 406 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੀਵਾਨੀ ਦਾ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਰਕੈੱਡ ਅਤੇ ਫਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P.8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕੈੱਡ ਦਾ ਦਾਅਵਾ 23

ਨਵੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਣ ਤੱਕ 2% ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 20,34,345 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸ਼ੈਲਿੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਝੋਨਾ ਸੌਂਪਿਆ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਚਾਵਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ 406 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, **ਕੈਲਾਸ਼ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2)** ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਧਾਰਾ 406 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ

‘ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਸੀ. ਨਈਅਰ, 1991 Supp ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (2) ਐਸਸੀਓ 412, ਸਮਾਨ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 406 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਦਮ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਾ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।’

(12) ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਅਤੇ ਫਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਕਲਾਜ਼ 20 ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਮਤਭੇਦ ਐਮਡੀ ਮਾਰਕਫੈੱਡ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 12 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪੈਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ।

(13) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਜੱਜ, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਉਕਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੁਣ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 406 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ